

sendelse af klager over afgørelser truffet af sociale udvalg/magistrater og regionale nævn inden for det sociale område og om genvurdering i forbindelse med klager (remonstration).

Det foreslås, at reglen om, at klagen altid sendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen, fremgår direkte af loven. Formålet med denne fremgangsmåde er at give den myndighed, der har truffet afgørelsen, lejlighed til at vurdere, om klageren skal have hel eller delvis medhold.

Som noget nyt foreslås det, at myndigheden får pligt til at genvurdere sagen. Kan myndigheden ikke give klageren fuldt ud medhold, sender myndigheden sagen til klageinstansen. Der er ikke i selve lovforslaget fastsat en frist for at videresende sagen, men det bør ske hurtigst muligt. Som det fremgår af bemærkningerne til § 74 foreslås det, at socialministeren bemyndiges til at fastsætte regler om behandlingen af klagesager, herunder fastsættelse af tidsfrister for, hvornår sagen skal sendes til klageinstansen.

Til § 67

Bestemmelsen viderefører reglen i bistandsloven, sygedagpengeloven, pensionsloven, delpensionsloven og børnetilskudsloven, hvorefter en klage til det sociale ankenævn skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Det foreslås, at reglen udvides til også at omfatte klager over amtskommunens afgørelser.

Efter *stk. 2* kan formanden for det sociale ankenævn og chefen for Ankestyrelsen se bort fra overskridelse af tidsfristen, når der er særlig grund til det. Dette svarer til bistandslovens § 15, stk. 4, 3. pkt.

Det er tydeliggjort, at det er formanden for det sociale nævn, der træffer afgørelse vedrørende ankefrist, og at det ikke sker på nævnets vegne. Det foreslås, at formandens afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ klageinstans. Dette er en ændring i forhold til den gældende retstilstand.

Til § 68

Bestemmelserne om nævnenes og Ankestyrelsens uafhængighed er en videreførelse af § 17, stk. 1, i den sociale styrelseslov og § 1, stk.3, samt § 9 i lov om Den Sociale Ankestyrelse.

Spørgsmålet om klageinstansernes uafhængighed af instruktioner i den enkelte sags afgørelse samt mulighed for at vælge den mest rigtige afgørelse, selv om den måtte gå modtageren af hjælp imod, er senest behandlet i forbindelse med vedtagelsen af L 448 af 1. juni 1994.

Til § 69

Bestemmelsen om begrænsningen i klageinstansernes efterprøvelse af kommunale skønsmæssige afgørelser er delvis en videreførelse af den hidtidige regel i bistandslovens § 15, stk. 5.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 6.3.

Til § 70

Der henvises om afgørelserne og deres offentlige gørelse til bemærkningerne til § 79.

Til § 71

Bestemmelsen i *stk. 1* er en videreførelse af bestemmelsen i § 17, stk. 2, i den sociale styrelseslov. Bestemmelsen indebærer, at formanden straks på mødet kan trække afgørelsen, hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt nævnets afgørelse er i overensstemmelse med loven. Sagen sendes inden 1 uge til Ankestyrelsen. Der er således tale om en garanti for, at der ikke bliver truffet en ulovlig afgørelse. Den endelige afgørelse ligger hos Ankestyrelsen.

Bestemmelsen i *stk. 2* er en videreførelse af den hidtige bestemmelse i § 17, stk. 3, i den sociale styrelseslov, hvorefter socialministeren har udnyttet bemyndigelsen til at bestemme, at formanden selv træffer afgørelse om, hvorvidt en sags afgørelse ikke skønnes at frembyde tvivl og derfor selv træffer afgørelsen. Retssikkerhedsgarantien for klageren (borgeren) ligger i, at sagen skal behandles i nævnet, hvis Ankestyrelsen optager sagen til behandling som principiel eller generel. Det præciseres endvidere i bestemmelsen, at formandens afgørelse om, hvorvidt der kan ses bort fra en overskridelse af klagefristen, ikke kan indbringes for Ankestyrelsen. Efter den hidtidige formulering af bl.a. bistandslovens § 15, stk. 4, har Folketingets Ombudsmand rejst tvivl om Ankestyrelsens og ankenævnenes hidtidige praksis, der går ud på, at formandens afgørelse var endelig. Ombudsmandens opfattelse er, at der er tale om en egentlig afgørelse, hvori klageadgangen ikke er afskåret. Det præciseres derfor, at formandens afgørelse om overskridelse af klagefristen er endelig.

Det foreslås i *stk. 3*, at formandens afgørelser om sagsbehandlingen i øvrigt er endelige.

Bestemmelsen i *stk. 4* er en videreførelse af den hidtidige regel i § 17, stk. 3, i den sociale styrelseslov. Efter bestemmelsen kan formanden træffe en foreløbig afgørelse i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation. Da klager over rimeligheden af et aktiveringstilbud efter lov om aktiv socialpolitik ikke har opsættende virkning, forud-